

Lenger (VS):

Med forkastelsen af beslutningsforslaget, hvilket formentlig sker om lidt, sætter folketinget punktum for en forskning, der har skabt respekt om dansk cancerforskning mange steder i udlandet.

Ganske vist var handlingsforløbet forud for fremsættelsen af beslutningsforslaget kørt så vidt, at en fortsættelse var vanskeliggjort, men umuligt var det dog ikke. Det bliver det, når forslaget forkastes.

Jeg har ved flere lejligheder her i salen citeret henvendelser fra udenlandske cancerforskere. Det skal jeg ikke gentage, men jeg vil blot tilføje, at siden jeg gjorde det sidst, er der kommet yderligere henvendelser, hvor udenlandske cancerforskere beklager standsningen af den hidtidige forskning ved Finsenlaboratoriet. Dem har kommunaludvalget fået udleveret som bilag efter anmodning, naturligvis. Og efter at betænkningen er skrevet, er der kommet endnu flere henvendelser. Dem har kommunaludvalget ikke fået, for dem har vi endnu ikke bedt om, men de ligger altså hos indenrigsministeren. Det drejer sig om henvendelser fra bl.a. Marseille og fra University of Arizona.

Der er med andre ord tale om en forskning, man i udlandet har været opmærksom på. Det er der heller ikke noget at sige til, for netop fra Finsenlaboratoriet er der i de seneste år fremkommet mange interessante og cancerrelevante forskningsresultater, ligesom en del forskere har fået antaget disputatser på baggrund af deres arbejde ved Finsenlaboratoriet.

Jeg vil godt fremhæve, at cancerforskningen netop må være international. Intet land kan alene løfte den byrde. Det danske bidrag har i væsentlig grad bestået i Finsenlaboratoriets indsats.

Disse arbejder standser nu til skade for den danske forskning og til skade for den internationale forskning. Derfor er der ikke nogen grund til undren over, at udenlandske forskere i denne tid henvender sig med beklagelser.

Indenrigsministerens bemærkninger under førstebehandlingen om, at det skal udenlandske forskere ikke blande sig i, er derfor temmelig provinsielle, for det internationale samarbejde i cancerforskningen er meget, meget vigtigt. Det er også vigtigt, at der sker

en samordning, og at dobbeltarbejde undgås. Det betyder, at der må være en vis sikkerhed for, at et enkelt land ikke pludselig begynder at gå ene gang.

Ikke blot nedlæggelsen af den hidtidige forskning har vakt international opmærksomhed. Det har også en række andre dispositioner, f.eks. den måde, hvorpå den internationalt kendte forsker dr. Letho blev bortdømt på, da han søgte stillingen som overlæge. Han havde i god tro søgt en stilling ved det danske rigshospital, Finsenlaboratoriet, og kunne jo ikke vide, at den var besat i forvejen, at man var nødt til at ansætte en bestemt dansk forsker, fordi han kunne tilføre fondsfinansieret personale, så indenrigsministeren kunne spare penge, og at den selv samme overlæge selv havde formuleret indholdet af den kommende forskning, så den passede bedst.

Dr. Letho kunne heller ikke vide, at han skulle dokumentere sine administrative evner og sine ledererfaringer, når det tværtimod var vedtaget at tage disse krav ud af stillingsopslaget, eller at kendte danske forskere allerede havde lugtet luntet og trukket deres ansøgninger tilbage. Dr. Letho kendte Finsenlaboratoriet fra den internationale goodwill og måtte naturligvis gå ud fra, at en relevant cancerforskning på internationalt plan på en kendt, seriøs institution som Finsenlaboratoriet ville blive behandlet i Danmark efter fortjeneste på det nationale plan uden rævekager og kvælningsforsøg. Men sådan skulle det ikke være.

Standningen af forskningen er så meget desto mere alvorlig, fordi Finsenlaboratoriet ikke har opbygget sin ekspertise og erfaring på en uge eller en måned. Det er tværtimod noget, der har varet mange år. Når folketinget om et øjeblik nedstemmer forslaget, besegles laboratoriets skæbne, og det er en beslutning, der ikke uden videre kan gøres god igen, for nu er medarbejderne og deres specielle viden spredt for alle vinde. Der er med andre ord tale om en total ødelæggelse af et vigtigt råstof som viden og erfaring. Det forsvinder ved denne lejlighed. Det er derfor til uoprettelig skade for cancerforskningen, hvis beslutningsforslaget nedstemmes.

Med til billedet hører, at den såkaldte omstrukturering indebærer, at en stigende del af dansk cancerforskning finansieres af private fonde, i særdeleshed Kræftens Bekæmpelse.